

bertil, og for Personernes Befordring antager jeg, at det Samme kan gøres gjældende. Efterat vi have Telegraphnettet udbredt over Landet, kan det overhovedet ikke have stor Bigtighed, om Postbefordringen er nogle faa Timer hurtigere eller langsommere; det er ialtsald ikke af saa afgjørende Bigtighed som før, thi de meget påatvængende Meddelelser kunne nu skee gennem Telegraphen. Forøvrigt har Forslaget ikke lagt Regjeringen nogen som helst Hindring i Veien med Hensyn til de øvrige Strækninger, og det forekommer mig derfor, at det er saa meget mindre farligt at gaae ind derpaa. At jeg har ønsket, at der for hver ordentlig Nøgtsdag skal aflægges en Beretning om Arbeidets Fremskridt og om Arbeidsplanen for det næste Aar, forekommer mig at være i sin Orden med Hensyn til et Foretagende, der er af saa stor Betydning som det nærværende.

Jeg havde dernæst under Nr. 27 stillet et Endringsforslag til Nr. 13, som jeg imidlertid har taget tilbage, da den hele § 13, som jeg foreslog ved anden Behandling, og som blev vedtaget med en lille Majoritet, ikke mere har nogen Interesse for mig; efterat jeg har seet, hvorliden Fasthed der er i den hele Sag, allerede med Hensyn til de Linier, som Loven skal omfatte, forekommer det mig at ville have endnu Mindre at betyde, at der deri findes en Paragraph, som giver Tilsagn, der skulle være Gjenstand for yderligere Lovgivning. Jeg har derfor tilladt mig at stille det Forslag, at hele denne Paragraph skal bortfalde. Det var blot disse Par Ord, jeg vilde anføre til Oplysning om de af mig stillede Forslag.

Klee: Jeg har kun tilladt mig at begjære Ordet for at udtale mig mod det under Nr. 17 af Nøgtsdagsmanden for Aarhuns Amts 1ste Valgtreds (Winther) stillede Endringsforslag; den ærede Minister har allerede med saa flaaende Grunde godtgjort det Urigtige i dette Forslag, at jeg kun skal tillade mig at tilføje, at jeg ikke kan Andet end dele den Anskuelse, som Ministeren har udtalt. Hvad den slesvigste Bane angaaer, da er der kun oprettet en

foreløbig Contract, men den Retning, som deri er betegnet, er efter min Mening meget uheldig, og jeg haaber, at man ved nærmere Overveielse vil vælge en anden Jernbanelinie i Slesvig. Man gjør sig der skyldig i de samme Feil, som man har begaaet i Holsteen, og som vi endelig efter lange Discussioner her ere komne fra for Jyllands Bedkommende, nemlig den at anlægge et Sidebanesystem, der fordrer baade Anlægget og Driften. Selv om vi imidlertid ville antage, at denne Bane meget snart kom istand, saa maae vi erindre, at der med Hensyn til Realisationen er en stor Forskjel mellem vort og det slesvigste Jernbanesystem, thi vi betale vor Jernbane contant og kunne altsaa strax begynde at bygge, men i det Slesvigste skal der derimod tilveiebringes en Capital, der skal udstedes Actier, der skal nivelleres Linier, der skal foretages mange Forberedelser, inden man der kan sribde til Arbeidet, og naar vi derfor knytte vort Jernbanevæsen til Slesvigs, vil altsaa Følgen være, at vort Jernbanesystem i en uberegnelig Tid bliver udsat. Den anden Indvending, jeg har at gjøre, er den, at det, som ogsaa Ministeren har bemærket, er upraktisk at dele Linien i Jylland, naar man ikke er fuldkommen sikker paa at kunne faae den slesvigste Bane færdig, og det vilde være uheldigt, om vi kun fik Tverbanen samt et lille Stykke Jernbane i det sydlige Jylland og muligviis ogsaa et lille Stykke i Fyen. Efter min Mening er det desuden meget farligt at fuldende Slesvigs Jernbanesystem, forinden vort eget er færdigt, thi vi bygge derved en Bro for Fjenden; naar derimod vore Linier ere fuldendte, naar vi hurtig kunne komme ned til Slesvig, saa er der ingen Betænkelse ved et saadant Jernbanesystem. Denne Eventualitet indtræder først da, naar vi ikke kunne komme ligesaa hurtig til Slesvigs Grændser som Fjenden. Dertil kommer endnu en Grund; jeg nævner al Afgjælse for Entreprenøren, og han har ved hele Ordningen af vort Jernbanevæsen vist, om jeg maa bruge det Udtryk, en gentlemanlike Adfærd, men paa den anden Side maae vi erindre, at han er en Forretningsmand og dødelig.